

ע"פ 3273/22 - משה ממן נגד פרקליטות המדינה

בבית המשפט העליון

ע"פ 3273/22

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערער: משה ממן

נגד

המשיבה: פרקליטות המדינה

ערעור על החלטתו של בית משפט השלום ברחובות
מיום 12.5.2022 בת"פ 54133-07-20 שניתנה על
ידי כבוד השופטת א' סבחת-חיימוביץ

בשם המערער: עו"ד זוהר ברזילי

פסק-דין

ערעור על החלטת בית משפט השלום ברחובות (השופטת א' סבחת-חיימוביץ) מיום 12.5.2022 בת"פ 54133-07-20 שלא לפסול את עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. ביום 22.7.2020 הוגש נגד המערער כתב אישום המייחס לו מספר עבירות ובהן תקיפת בת-זוגו לשעבר (להלן: המתלוננת). ביום 12.5.2022 התקיים דיון הוכחות בפני המותב ובו נשמעה עדותה של המתלוננת. במהלך העדות הביע בא-כוח המערער מספר פעמים את התנגדותו לחלק מהדברים שאמרה המתלוננת, בטענה כי הם אינם רלוונטיים להליך ויש בהם כדי "להכפיש" את המערער. בשלב מסוים ציין בא-כוח המערער:

"[...] בית המשפט נחשף לראיות בלתי קבילות, ונרשם בפרוטוקול, שעברה פוליגרף הרי בית המשפט לא צריך להיחשף והייתי מצפה מחברתי [בא-כוח המשיבה] שהיא מכינה אותה [את המתלוננת] להסביר לה מה מותר ומה אסור. לא

מבקש לפסול את בית המשפט אבל שיצמדו לראיות."

המתלוננת המשיכה בעדותה, ובשלב מסוים חזר בא-כוח המערער על טענתו כי המתלוננת "מספרת סיפורים שיקריים" ביחס למערער - וטען כי בעקבות זאת נחשף בית המשפט "למסה קריטית של דברים שאסור לבית המשפט להיחשף וגם שהכל שקרים". בנסיבות אלו טען בא-כוח המערער כי מן הראוי להעביר את ההליך למותב אחר.

2. באת-כוח המשיבה התנגדה לבקשה, והמותב דחה את הבקשה לפסילתו על אתר. בהחלטתו ציין המותב כי אין מחלוקת על כך שחלק מדברי המתלוננת "אינם רלוונטיים לכתב האישום באופן ישיר ואף יש בהם להשחיר את פניו של [המערער]" - אך לא די בכך כדי להקים עילת פסלות. זאת, בפרט נוכח העובדה שבא-כוח המערער לא פירט כיצד יש בדברים שאליהם נחשף המותב כדי ליצור משוא פנים. כמו כן ציין המותב "בשים לב להתנהלות הדברים בפניי, ברור מאליו כי עדותה של המתלוננת תישא את אותו אופי גם בפני מותב אחר ומשכך היעדרות לבקשת ב"כ [המערער] משמעה שלא יהיה שופט שיוכל לשמוע את התיק ולהביאו לסיום".

להשלמת התמונה יצוין כי ביום 15.5.2022 הגיש המערער בקשה לתיקון פרוטוקול הדיון, על דרך של הוספת אמירה מפי המתלוננת לפיה היא "עברה בדיקת פוליגרף ויצאה דוברת אמת". בהמשך אותו היום הורה המותב למשיבה להגיב לבקשה, בצינו כי "אכן התנגדות ב"כ [המערער] הייתה על רקע אמירת המתלוננת, במהלך עדותה, כי ביצעה בדיקת פוליגרף". החלטה בבקשה זו טרם ניתנה.

3. מכאן הערעור שלפניי, בו עומד המערער על הטענה כי המותב נחשף ל"מסה קריטית" של מידע בלתי-קביל. לטענת המערער, עדותה של המתלוננת כללה "שטף דברים שלא קשורים לעובדות כתב [ה]אישום", ובכללם דברים שיש בהם כדי "להשחיר את המערער ולרמוז על עבר פלילי עשיר". בהקשר אחרון זה מפנה המערער לאמירות ספציפיות של המתלוננת במהלך עדותה, ובהן לאמירה בדבר בדיקת הפוליגרף וכן לאמירות נוספות כפי שתועדו בפרוטוקול:

"[...] עצרו אותו עם המכות הוא הרי נעצר כבר.

[...] [אמא של המערער] היתה מזהירה אותי לא להתלונן עליו כי היה עצור ש[בנם של המערער והמתלוננת] היה בן שנה והיה קשה מאוד להוציא אותו.

(בית המשפט מעיר לעדה שלא להוסיף בעניין זה)."

כמו כן סבור המערער כי המותב שגה בכך שלא נתן משקל להתנגדויות מטעם בא-כוחו, והוא מוסיף וחולק על הקביעה לפיה עדות המתלוננת "תישא את אותו אופי גם בפני מותב אחר". נוכח כל זאת סבור המערער כי יש להעביר את ההליך למותב אחר, ולו מטעמים של מראית פני הצדק.

4. דין הערעור להידחות. כפי שנפסק לא אחת, העובדה שמותב נחשף במהלך ניהול ההליך למידע בלתי-קביל, לרבות עברו הפלילי של הנאשם, אינה מקימה כשלעצמה עילת פסלות - ועל כן יש לבחון בכל מקרה לגופו אם

מדובר ב"מסה קריטית" של ראיות בלתי-קבילות שהחשיפה אליהן מקימה חשש ממשי למשוא פנים מצד המותב (ע"פ 5113/19 זגורי נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (7.8.2019)).

5. בענייננו, טענות המערער ממוקדות באמירת המתלוננת כי עברה בדיקת פולגרף ויצאה דוברת אמת, וכן באמירתה לפיה המערער שהה בעבר במעצר. אך כפי שפורט לעיל, מדובר בהצהרות לאקוניות ביותר מטעם המתלוננת, אשר לא גובו בפרטים או במסמכים שיעידו על אמיתות תוכן - וכפי העולה מפרוטוקול הדיון, המותב אף הבהיר למתלוננת שעליה להימנע מלפרט בנושא המעצר. המערער, מצדו, הסתפק בטענה תמציתית לפיה החשיפה לפרטים הללו מקימה עילת פסלות, ולא נימק מדוע מדובר במידע שהמותב לא יוכל להשתחרר ממנו בבואו להכריע בהליך (ראו והשוו: ע"פ 685/21 בן טוב נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (17.2.2021)).

בנסיבות אלו, לא שוכנעתי כי המידע שאליו נחשף המותב מקים עילה לפסילתו. לכך יש להוסיף כי גם לשיטת המערער עצמו, לפחות חלק מהמידע הנ"ל אינו רלוונטי לכתב האישום, ובכך יש כדי לחזק את המסקנה לפיה היחשפות המותב למידע זה אינה מקימה "חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט" (כלשון סעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984; וראו בהקשר זה ע"פ 790/21 צלאח נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (24.2.2021); ע"פ 3063/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (23.5.2019)).

6. האסמכתאות השונות שאליהן מפנה המערער בערעורו אינן מעלות ואינן מורידות בהקשר זה, וזאת נוכח ההבדלים המשמעותיים שקיימים בין הנסיבות באותם מקרים ובין נסיבות המקרה דנן. לשם המחשה, באשר לפסק הדין בע"פ 10698/06 אליאב נ' מדינת ישראל (11.2.2007) שאליו מפנה המערער: המותב באותו מקרה נחשף להרשעות קודמות של הנאשם (בהן הרשעה בעבירה זהה לזו שבה הואשם), התייחס לסבירות עדותו של עד התביעה, ואף הביע עמדה "באופן נחרץ והחלטי" ביחס לנאשם ולחלקו באירוע נושא כתב האישום. כמו כן, פסק הדין ב-ע 88/02 ממדוח נ' התובע הצבאי הראשי (13.6.2002) עסק במקרה שבו המותב נחשף למידע אשר "מתייחס הן לממצאי שקר בפולגרף והן לעדות מפי השמועה ('עדות שמיעה') - מה גם שהסוגיה נדונה בבית דין צבאי, שם הוחלו אמות מידה שונות לפסילת מותב מאלה שבערכאות "אזרחיות" (ראו פסקה 19 שם).

7. מכל הטעמים שפורטו לעיל, הערעור נדחה.

ניתן היום, ט' בסיון התשפ"ב (8.6.2022).

ה נ ש י א ה